

Ach škoda, věčná škoda nastokrát

Petra Černocká

Má dlaně bílý raněný pták, chladne mi,
chladne mi, den co den,
má dlaně bílý tajemný znak,
je sama na zemi v tichu stěn.
Má dlaň je bílá bez jasných čar,
vím, není náhoda, že chce hřát,
má dlaň je prázdná, láska je dar,
ach škoda věčná škoda na stokrát.

Má dlaň je kámen co na klín spad,
tíží tak, tíží tak jako svět,
má dlaň je kámen, zná jenom chlad,
bílá je nad oblak, je jak led,
má dlaň kámen, má stejný tvar,
jak dlaně líbané než jdou spát.

Má dlaň je prázdná, láska je dar,
ach škoda věčná škoda na stokrát.
dlaň je bílá, bílé líto,
které žádný nemá rád,
odestýlá, čeká ví to,
ach škoda věčná škoda na stokrát.

Má dlaně bílý raněný pták,
život s ním bezhlase utíká
má dlaň je bílá, touží a jak
po dlani která se dotýká
má dlaň je bílá, pocítí čar,
krev, říčka ponorná musí spát
má dlaň je prázdná, láska je dar,
ach škoda věčná škoda na stokrát.